

SVIESA

JORNAL
LITHUANO
"SVIESA" - LUZ
Orgão de
Comunidade Litwana
de SÃO JOSÉ

Redakcijos ir administracijos adresas:
MATRIZ DE SANTO ANTONIO DO PARY
TELEFONAS 9-1640.
CAIXA POSTAL 4118.
SÃO PAULO.

L. R. K. Bendruomenės organas

PRENUMERATA:
Brazilijoje ir visoje Amerikoje met. 12\$000
Pusei metų 7\$000
Lietuvoje dvigubai
Atskiro numerio kaina 300 reisų.

M E T A I III

SÃO PAULO, 1937, OUTUBRO -- SPALIO 9 D.

Nr. 41 (107)

O Vilniaus Neužmiršk, Lietuvi!

Jau septyniolika metų, kai Lietuva uždarė neribotam laikui visus kelius ir takelius, kurie tik veda lenkų pusėn. Jau 17 metų, kai ši akia siena stovi nepajudinama ir neatveria savo vartų. Lietuva yra giliau įteista, negu atimaant kokią paprastą provinciją. Vilniaus klausimu sprendžiamas visos Lietuvos likimas. Tą suprantamas ir lietuvių užsispyrimas, šiuo atveju didesnis už bet kurios pasaulio tautos. Du dideli kaimynai (Rusija ir Vokietija) nusilenkė, užleisdę Lenkijai plačius ir derlingus kraštus, susitaikė su ja. Viena tik Lietuva nedalyvauja šioje nužemintoje procesijoje, nes jai padaryta skriauda nepalyginti didesnė.

Lenkija Vilniaus ilgai valdyti negalės. (Prof. Pakšto Politinė Baltijos

duoda. Tegul, sako, Lietuva bus ir tamsi ir juoda". Mokyklos ir gimnazijos uždarytos, organizacijos sulikviduotos, spauda verčiasi nepavydėtinoje sąlygoje, lietuviai inteligentai jei ne kalėjimuose, tai eilės šnipų budriai sekamos kiek vienas jų žingsnis. Tamsu ir juoda pavergtuose kraštuose.

Aplink klaidi naktis. Aušros spindulių dar neregėti. Tačiau pavergtųjų kraštų lietuviai teatsimena, kad su juo kartu tuos žiaurumus pergyvena plačiame pasaulyje išsisklaidę lietuviai. Ir spalio 9 d. yra viso pasaulio lietuvių, kokiame jie žemyne begyventų, susikaupimo ir pasiryžimo diena atvaduoti pavergtųjų kraštų brolius.

"Vistiek atvaduosime pavergtą Vilniją" — tai šūkis, kurį kartoja ir

VILNIAUS UŽGROBIMO MINĖJIMAS

Rytoj, spalio 10 d. (sekmadienį) visa S. Paulo lietuvių kolonija dalyvauja Vilniaus užgrobimo paminėjime Mokos mokykloje 2 val. p.p. CENTRAS.

Is Lietuvos Padangės

Nubaudė už šnipinėjimą svetimos valstybės naudai

Kariuomenės Tiesme prie uždary durų buvo svarstoma pademarinio gyventojų Skirinsko ir Veraičio, kaltinimu šnipinėjimu svetimos valstybės naudai, byla. Skirinskas nubaustas 12 metų kalėti, o Veraitis išleistas. Taip J. Varlokaitį, už šnipinėjimą svetimos valstybės naudai nubaudė iki gyvos galvos kalėti.

Lenkai suėmė ir nuteisė Lietuvos policininką

Lenkams suėmus pasienio policininką Stankevičių, Lietuvos valdžios organai reikalavo jį paleisti. Lenkai atsakė jį paleisti. Suvalkiu storasta Seinų apskrities viršininkui pranešė, kad Stankevičius Varšuvoj nuteistas kalėti. Paleidus iš kalėjimo, bus grąžintas Lietuvon.

Klaidėda neturi budelio

Neseniai Klaipėdos prisiekusių teisėms nuteisė mirtį plėšiką Venslauską. Be jo dar yra keli nuteisti mirti. Tačiau mirties bausmė jiems nevykdoma, nes neturi budelio. Pagal Klaipėdos krašto teisę mirties bausmė turi būti įvykdyta neatidėliojant, bet kol kas dar nerandama tokio specialisto, kuris vienu smūgiu nuteistiesiems nukirstų galvą. Tuo reikalu Kaune lankėsi vyriausias Klaipėdos krašto prokuroras Adomaitis.

Balsi audra
Rugsėjo m. 13 d., ties Gruzdžiais,

PAVERGTOSIOS SOSTINĖS ŠVENTOVE.
čia ilsisi Vytauto Didžiojo ir šv. Kazimiero kaulai.

Respubliką Geografija 155 pusl.) Vilnius, be izdo tuštulinimo, daugiau nieko jai neduoda, nes yra nusviestas tolimam Lenkijos užkampin. Lenkija ir geriausių norų, Vilniaus krašto gyventojų nepajėgs patenkinti. Lenkija per Vilniaus koridorių siekia izoliuoti ir uždusinti Lietuvą, o paskui per ją pasiekti saugesnės išėties į Baltiją.

Kovoje dėl Vilniaus neprivalo mūs gaudinti didelį jos gyventojų skaičių. Ji turi virš 30 milijonų gyventojų.

Tačiau iš jų daugiau 40% yra syetintaučių, žiauriausiai lenkų persekiojamų, kaip lietuviai, ukrainiečiai, baltgudžiai, žydai. Karo metu jie Lenkijai kenks, o priešui padės. Daugiau, kaip 40% lenkų kariuomenės bus neištikimas.

Lenkijos rubežių ilgis siekia 5287 klm. Iš jų 2000 klm. tik rytų šone yra labai nesaugūs. Saugiomis sienomis galima skaityti tik 1308 klm. su Rumunija ir Cekoslovakija. Gražindama Lietuvai Vilniaus koridorių, Lenkija savo rytinį frontą sutrumpintų apie 450 klm. Ir vietoj dabar 2000 klm. nesaugių sienų liktų 1100 klm. Iš to ir Lenkija daug sustipretų kariškumą atžvilgiu. Ypač tai svarbu būtų karo metu.

Negirdėtu lig šiol barbariškumu pavergtųjų kraštų lietuviai yra persekiojami. Visai teisingai šiandien vilnietis gali kartoti Baranauko žodžius, kad „anei rašto, anei drucko mums turėt uo-

kartos kiekvieno lietuvių lūpos, kol Gedimino-Pilį ir Panerių kalnus nušvies laisvės spinduliai.

— Sekmadienį mūnist. Aukštyniūs per sumą buvo Vija Zelinos liet. bažnyčioj

NENUOBODŽIAUSI,
išistus metus, jei spalio mėn. 16 d. nueisi pats ir savo kaimyną nusiviesi į ruošiamą L. K. Bendruomenės Meno Sekcijos

VIESA Vakara

S. Caetane, (Lazio salėje) R. Rio Branco, 45

Programoj ligi ašarų prijuokiantis linksma trijų veiksnių komedija «Mirta Cincelbiraitė arba 15000 litų». Baletas «Virėjų Šokis», meilės paštas. Pradžią 8 val. vak. Pabaiga 4 val. ryto.

GROS STIGU ORKESTRAS.
Iš VILLA ZELINOS į SALĖ BUS SPECIJALUS AUTOBUSAS NUO 7½ iki 9 valandų vakaro ir išryto nuo 1 iki 3 valandų ryto.

RENGĖJAI.

kilo balsi audra. Ejo slauru ruožu, apie 200 metrų platumo ir 18—20 klm. ilgu mo. Sugrįovė ir nušė daug trobų. Nulausti net šimtamečiai ąžuolai.

Pabaltijo ministeriai tarėsi

Vykstant Zenevoj Tautų Sąjungos posėdžiui ir suvažiavus Pabaltijo valstybių ministeriams, tarėsi apie glaudesnių šių valstybių bendradarbiavimą, nes yra norinčių tą bendradarbiavimą išardyti.

Oro susisiekimas tarp Paryžiaus ir Kauno

Pranešama kad savo liniku susidariusi SSSR. — Prancūzijos bendrovė rengiasi atidaryti oru susisiekimą Paryžius—Kaunas—Maskva, ar Leningradas.

Metinis „Lietuvos Cukraus“ Akcininkų Suvažiavimas

Rugsėjo mėn. 18 d. žemės ūkio rūmų salėje buvo metinis visuotinis «Lietuvos Cukraus» akcininkų suvažiavimas. Suvažiavimas buvo gyvas ir gausus. Aptarti praėjusio ir ateinančio sezono, bei cukrinių runkelių augintojų reikalai. Patvirtinta praėjusių metų bendrovės apyskaita ir paskirstytas pelnas. Gryno pelno gauta milijonas 250 tūkstančių litų. Per rinkta ir valdyba.

Kiniečiai nepajudinami

Kilus kinų-japonų karui, daugelis manė, kad kiniečiai greitai bus sumušti ir šiaurinė Kinijos dalis be jokių sunkumų pereis japonų žinion. Tačiau jau du mėnesiai karo, o rezultatų japonai turi tokių, kad daugybė jau savo karių paklojo Kinijos žemėje ir nieko dar nelaimėjo. Kiniečiai laikosi prieš japonus didvyriškai ir yra nepajudinami. Japonų puolimai prieš kinus baigiasi pralaimėjimu, kiniečiai atmušė kiekvieną puolimą.

— Ispanijos nacionalistų generolas ir vienas svarbiausių vadų Asturiasio fronte pasimirė nuo žaizdų.

— Šiomis dienomis Ispanijon atvyko daug vokiečių kariuomenės ir tapo atgabenta naujų Italijos lėktuvų.

Vokietija ruošias sutikti žiemą

Vokietijoje vėl ateina sunkioji žiema, kuri grąso gyventojams visokiais nedatėkliais, ypač maistu. Žiemos pagelba vyriausybė organizuoja rinkliavas.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ KOLONIJOS TRIUMFAS

Tūkstantinė minia B. L. O. Centro iškilmingo posėdžio atidaryme. — Lietuvos Įgalioto Ministerio p. Jono Aukštuolio, Konsulo p. P. Gaučio, organizacijų atstovų ir kitų svečių sveikinimai ir linkėjimai Centrai.

Istorinė diena

Spalio 3 d. yra istorinė data Brazilijos lietuvių kolonijai. Tai triumfo diena, naujo gyvenimo rytmėms, išsklaidęs visus klaidingos lietuvių padangės ūkus.

Po daugelio metų neprasmingos kovos, nesantaikos ir barnių, lietuvišką Organizacijų Centras sudūrė lietuvius į vieną vietą siekti bendrojo visai kolonijai tikslo: ugdyti ir stiprinti tautinę sąmonę, kelti kultūrinį ir ekonominį lietuviškos kolonijos lygį. Spalio 3 dieną įvyko B.L.O. Centro iškilmingas pirmo posėdžio atidarymas Mokos lietuvių mokyklos salėje. Nors posėdis buvo šaukiamas I val. pačiame pietų laike, tačiau, nežūrint to, prisirinko pilnutėlė mokyklos salė, apie 1.500 lietuvių.

Į pirmąjį posėdį buvo pakviestas dalyvauti Lietuvos Respublikos Įgaliotasis Ministeris p. J. Aukštuolis, kuris, atlikęs valstybinius reikalus su Brazilijos vyriausybe Rio de Janeiro mieste, atvyko į São Paulo susipažinti su lietuvių kolonija, Konsulato personalas — p. Gaučys ir sekretoriai St. Remeičius ir J. Čiuvinškas, mokyklų mokytojai, mokyklų tėvų komitetai, spaudos atstovai ir visuomenės veikėjai.

Lygiai pirmą valandą visi Centro Tarybos atstovai, Valdyba ir kviesitėji svečiai buvo salėje. O tie kurie truputėlį pasivėlino, stovėjo kieme ir nors pro atvirus duris stebėjo susirinkimo eigą. Centro Tarybos pirmininkas A. Dutkus pradėjo susirinkimą sveikinimo žodžiais pirmiesiems Centro Tarybos atstovams ir Valdybai, p. Ministeriui, konsulato personalui, organizacijų, spaudos ir mokyklų atstovams ir gausingai susirinkusiai lietuvių visuomenei. Po to, Centro posėdžio eigai protokoluoti pirmininkas pakvietė valdybos antrąjį sekretorių mok. J. Tomasevičių.

B.L.O. Centro tikslai

Po sveikinimų buvo paskaityta dienos programa, kurios svarbiausią dalį sudarė Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centro tikslų aiškinimas, kalbos ir visuomenės nuomonė.

Centro tikslus paaiškino Tarybos pirmininkas A. Dutkus. Centras suorganizuotas savišalpos pagrindais.

Centras yra savišalpinė organizacija, sudaryta iš lietuviškų organizacijų Brazilijoje ir pavienių, neorganizuotų lietuvių. Jo tikslas yra: remti savo narius nelaimėje ir visokiuose atsitikimuose, teikti pašalpas ir visokeriopą paramą sunkion ekonominiškai bėkėn atsidurusiems savo nariams, organizuoti apdraudas ir stiprinti savišalpos fondus, jungti Brazilijos lietuvius ir organizacijas bendran kolonijos kultūriniam ir ekonominiam veikimui, stiprinti kolonijos tautinį susipratimą, rūpintis švietimo, kolonizacijos ir kėtais bendrais kolonijos reikalais. Aiškindamas organizacijų Centro darbą, pažymėjo ir tai, kaip visos lietuviškos organizacijos tą darbą rėmė, o tik maža grupelė žmonių tam darbui priešinosi ir Centro organizavimą trukdė. Tačiau, nežūrint visų trukdymų ir biurių, nepamatuotų Centro organizatorių adresu leidžiamų ūmeitų, Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centras įsikūrė ir jau pradėjo veikti.

Baigdamas savo pranešimą, pirmininkas kvietė visas organizacijas ir visus neorganizuotus lietuvius stoti Centran nariais ir patiems išsiviams būti savo reikalų tvarkytojais ir kūrėjais, nekreipiant jokio dėmesio į kelių asmenų ūmeitus.

Is pranešimo paaiškėjo, kad Centras pradėtas organizuoti 1936 m. lap-

krėčio mėn. 22 d. Tą dieną įvyko pirmas Centro iniciatorių pasitarimas ir nutarta įkurti tokią organizaciją. Pirmame pasitarime ir visuose organizatorių posėdžiuose, svarstant įstatus, dalyvavo pats konsulas p. Gaučys, arba jo skirtas atstovas p. Remeičius.

Konsulo p. Gaučio kalba

Po savo pranešimo pirmininkas pakvietė konsulą p. Gaučį, kaip Centro organizavimo dalyvį, tarti keletą žodžių. Konsulas maloniai kvietimą priėmė ir, nupasakojęs organizacijos reikalmę išsivijoj, pabrėžė, kad Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centro įkūrimas yra padarytas didelis kolonijos žingsnis. Organizacijos, būdamos Centre, pašalpas įsiviešpatavusių nesantaiką, kuri iki šiolei kliūdė dirbti koki nors didesnį darbą. Suėję vienon vieton, išūgdys savo narių tarpe toleranciją, draugiškumą ir pagarbą kitų asmenų bei grupių atžvilgiu ir bendromis jėgomis nuveiks daug naudingo kolonijai darbo. O Centre nariai — paskiri asmenys — visuomet sau ras stiprią paramą visokiems nelaimėms įvykus. Konsulatas nors ir gauna pinigų pašalpos, tačiau niekuomet negali ir negalės patenkinti visų, kas pašalpų reikalingi. Dėl to Centro suorganizavimas turi didelės reikšmės ir paskiriems asmenims. Baigdamas savo kalbą, p. Konsulas palinkėjo Centrai augti ir sutraukti kuodidesnį lietuvių skaičių ir, be to, paragino kiekvieną stoti Centran.

Organizacijų atstovų kalbos

Po konsulo kalbos ėjo organizacijų, kurios įeina Centran, atstovų kalbos. Centran įeina 7 organizacijos: L.R.K. Bendruomenė, Kooperaciinė bendrovė "Grūdai", L.M.M. Ratelis Rytas, Lietuvių Klūbas "Aušra", Porto Alegre Lietuvių savišalpinė draugija "Sviesa", Mokos Jaunimo Dainos ir Meno Draugija, Villa Bellos Jaunimo Sąjunga. Kalbas pasakė šie atstovai: Bendruomenės — kun. P. Ražinskas, "Grūdai" — mok. J. Tomasevičius, "Ryto" — A. Nagrodskis, "Aušros" — K. Uckus, "Sviesos" — J. Srovė, Dainos ir Meno Draugijos — S. Butrimas. Visi kalbėtojai pareiškė daug gražių minčių Centro atžvilgiu, paminėdami jo sunkią organizavimosi eigą ir visas darytas jam kliūtas. Atstovai, paliesdami savo atstovaujamosios organizacijos tikslus, pabrėžė Centro susiorganizavimo didelę svarbą Brazilijos lietuvių kolonijai ne tik dabarėiai, bei ir ateičiai. Centras galės išūgdyti ne tik stiprius savišalpos ir apdraudas fondus, bet galės sukurti tvirtus kultūrinio ekonominio, ir tautinio gyvenimo pagrindus. Visos organizacijos, visa lietuviškoji kolonija bendromis jėgomis daug galės nuveikti ne tik sau, bet ir mūsų tėvynei Lietuvai, mūsų gyvenantiems senoje tėvyneje broliams padėti.

Visos atstovų kalbos buvo palydėtos griausmingais dainų plojimais už geresnę Brazilijos lietuvių ateitį, už vienybę, už taiką ir už solidarų ir vieningą visų lietuvių sugyvenimą ir bendrą darbą — už Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centrą.

P. Ministerie sveikinimai ir linkėjimai B.L.O. Centrai ir visiems Brazilijos lietuviams

Po to pirmiaukaujantis skelbia, kad savo linkėjimus gimusiam Centrai pasakys Ministeris Aukštuolis. Audringi aplodismentai nuaidi salėje, vos Gerbiamašis Svečias pasikelia nuo kėdės. Kadangi Ministerio kalbą dedame įstatui, neatpasakosime jos minčių. "Mie! Tautiečiai!" — pradėjo p. Ministeris. — Labai man malonu maty

ti, kad Jūs, taip gausingai ėja susirinkę, parodėte daug gražių tarpusavio sugyvenimų, kas ir yra svarbiausia gyvenant svetimoje šalyje. Aš, kaip Lietuvos Valstybės atstovas ir atvykęs Brazilijon grynai valstybiniams reikalais, džiaugiuosi, kad galiu pareikšti sykiu ir Jums, Mie! Tautiečiai, keletą žodžių apie Lietuvos rūpestį savo išsiviams.

"Lietuva pastaruojų metu labai domisi savo išsiviais. Lietuva domisi ir rūpinasi jais visur lygiai kur jie begyventų. Taigi, ir Jūs Lietuva ne užmiršta. Jūs patys gerai žinote, kaip suku buvo Jūsų Tėvynei rusų, vokiečių, lenkų ir kt. nualintai atsitoti ant kojų. Nebuvo nei jėgų nei lėšų nei laiko rūpintis mūsų žmonelais gyvenančiais užsienyje. Kitos valstybės kurios net tūkstančius metų gyvena nepriklausomu gyvenimu ir tai dar neseniai, palyginant, pradėjo rūpintis savo išsiviais užsieniuose.

"Pirmuėiausia reikia sukurti savo valstybes, o vėliau jau rūpintis jos šaunais, gyvenančiais užsienyje.

"Ir Tėvyneje Lietuvoje ir svetur gyvenančių visų lietuvių yra vienas noras: kad Lietuva būtų laisva, stipri ir gelinga ir kad visiems lietuviams, kaip gyvenantiems užsienyje taip ir Lietuvoje, būtų gera gyventi. Lietuva nori, kad Jūs paliktumėte kultūringais jos šūnims. Lietuvai rūpi, kad Jūs ir Jūsų vaikai neištautėtų. Todėl Lietuva duoda pašalpas mokykloms, kuni-gams ir spaudai. Nes per mokyklas, per bažnyčią ir spauda galima žmones apšviesti ir lietuviškumą sustiprinti. Svarbu taip pat, kad lietuviai svetur būtų vieningi ir aukštai laikytų gerą lietuvių vardą. Geras vardas kelia mums pagarbą svetimųjų tarpe ir padeda geriau įsikurti ir lengviau darbus gauti.

"Palatkykime lietuvių gerą vardą, kad jis įgytų svetimųjų tarpe kaip kultūringo, sąžiningo ir teisingo žmogaus vardą. Lietuviai išsivijoje yra visi be veik vtenode ir lygus stovio žmonės ir stačiai nesuprantama, kokia prasmė yra tarp savęs vaidytis, eikvotį jėgas tarpusavio kiverčiams ir nesutikimams, jei tuo nieko kito nepasiekiamo, kaip tik žalos ir žeminamas lietuvių vardas. Man suprantama, jei srovės ir politinės partijos vaidijasi tarp savės savo šalyje, nes jos daro dėl noro pajmti valdžią į savo rankas. Bet kodėl taip ne santaiško gyvena lietuviai svetur, netu rėdami jokių galimūmų stiekti valdžios nei svetur, nei Lietuvoje, tai man visai neaišku.

"Meskite visus nesutikimus ir kiverčius, kurie jokios naudos ėia svetur neduoda, o tik kenkia Jūsų pačių reikalams. Būkite vieningi, tada daugiau reikšmės turėsėte svetimųjų ir Lietuvos akyse, didesnį naudą sukursite savo kolonijai ir pakelsite savo gerbivį.

"Baigdamas sveikinu Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centrą savo vardu ir linkiu jam, kad jis stiprintų Brazilijos lietuvių tarpe vieningumą ir lietuviškumą. Sveikinu taip pat Jus Argentinos, Urugvajaus ir Rio de Janeiro lietuvių vardu, linkėdamas geriausių pasisekimų."

Balgus Ministeriui kalbėti, karšti aplodismentai palydėjo svečią krėsian.

Visi mąsto vieną mintį, visi persiėmę vienu troškimu, visi gyvena tuo pačiu jausmu: lietuviai turi sueiti broliškon vienybėn ir nuo šiol daugiau nebesiskirstyti į asmeniškų įgėldžių kuriamas grupes. Šios dienos svarbą kolonijos gyvenime visų susirinkusiųjų gyvai suprantama. Didelis džiaugsmas visų veiduose. Aukštas valstybės atstovas ir eilinis suodino fabriko darbininkas pasijunta vėl beesą vienos brandės šeimynos — lietuvių tautos — nariai, kurie abudu dirba Tėvynei ir žmonijai, tik skirtingu būdu. Momentas yra

tikrai iškilmingas ir jaudinantis. Pirminkaujantis palma nuo stalo didžiulį poperio lakštą. Salėje įsiviešpatauja tylą. Vistems dėmingai klausantis, jis iš reto skaito šitokią

Deklaracija:

Brazilijos Lietuvių Kolonija, išgyvenusi 10 metų, randa, kad tautinis susipratimas, dvasinė kultūra, ekonominė gerovė, visuomeninis gyvenimas ir socialinių tautiečių reikalų rūpinimas nėra davęs ligšiol vaisingų rezultatų. Pirmieji išsivijų lietuvių kūrimsi metai buvo skaudžiai paliesėti ekonominio krizio, kuris siautėjo po visą pasaulį. Pradėjus kolonijai ekonomikai atkusti, ėmė gyviau reikėtis įvairios visuomeninio gyvenimo formos. Deja, lietuviškosios kolonijos moralines jėgas netrukus pakirto išsiviesiusi tarp organizacijų, grupių ir paskirų asmenų nesantaika, trukdžiusi kultūrinį kilmų ir šlopinusi tautinę sąmonę. Visokeriopą pažangą sekmingai gali būti varoma į priekį tik visų kolonijos lietuvių bendromis jėgomis. Jausdami didį atsakingumą prieš tautą, ir būsimas kartas, kilnaus žmoniškumo įpareigoti, atsakome neprasmingos kovos, užverčiame senąjį lapą ir skelbiame naujos gaidynės pradžią kolonijos gyvenime.

Skaudus praėties patyrimas ir didieji kolonijos praėties uždaviniai reikalauja visų lietuvių glaudaus fizinų ir dvasinių jėgų sutelkimo. Tiek organizacijų tiek paskirų asmenų pastangas bendram vyriausiam tikslui, kuriuo yra gyva lietuviška sąmonė ir dvasinė bei medžiaginė gerovė, koordinuoja Brazilijos Lietuvių Sambūris, pavadintas Centro vardu. B.L.O. Centras, kuriam jau dabar priklauso kone visa kolonija ir kurio tikslas yra ir ateityje bus — sujungti visus iki vieno Brazilijos lietuvius, — pareiškia, kad NUO ŠIOL TEISĖTAI ATSTOVAUTI BRAZILIJOS LIETUVIŲ KOLONIJAI IR KALBĖTI BEI VEIKTI JOS VARDU NIEKAM DAUGIAU NEPRIPAŽISTA TEISĖS. Būdamas vienintėlis legaliai veikiančių lietuviškų organizacijų ir paskirų asmenų sambūris, B.L.O. CENTRAS SKELBIA LIETUVIŲ KOLONIJOS BRAZILIJOSJE VIENYBĖ ĮVYKUSI FAKTĄ.

Brazilijos Lietuvių Organizacijų Centro Tarybos atstovai. (Parašai).

Dainos

Paskaičius deklaraciją, kurį vainikavo viso istorinio posėdžio darbas, jis galėjo tuo ir baigtis. Tačiau p. J. Stankūnas parengė dar vieną siurpryzą daugiau. Scenoje ir užkulisuose grupėvisi dviejų Centro chorų — L. M. M. "Ryto" ir L. R. K. Bendruomenės — dalyviai. Abudu chorai dariniai sudainavo po keletą lietuviškų dainelių. Be to, gabus, darbštus ir sultingo balse solistas p. Laurynaitis padainavo pora dainų solo. Pavargusiai publikai tai buvo tikrai labai kultūringas atsigalvinimas. Tenka ta progą pažymėti, kad Centras turi ir trečią chorą, kuris šį kartą nepasirodė, bet kuris yra bene stipriausias meninju atžvilgiu — taj Mokos Meno ir Dainos Draugijos choras.

Uzdarymo kalba. Himnas ir "Valio Ministeriui"

Po dainų, pirminkaujantis kviečia kun. A. Arminą tarti paskutinį žodį ir uždaryti istorinį kolonijos gyveni-mo posėdį. Trumpai nubrėžęs pasakytų minčių santrauką, Kun. A. Arminas reikškia vilties dėl naujos gaidynės kil-

(Nukelta į 6-tą puslapį)

Iš Lietuvos Padangės

5.000 DARBININKŲ KAUNE STATO NAMUS

Siuo metu prie Kauno namų statybos dirba 5.000 darbininkų. Darbai prie statybos dar truksią ligi spalio mėnesio. Paskui išsiųs mažėti.

ZEMĖS BANKAS VĖL PARDUODA 58 UKIUS

Zemės Bankas paskelbė, kad spalio 27 d. parduos 43 ūkius. Taip pat dar 15 ūkių parduodama iš antrųjų varžytinių.

MATUOJA BALTIJOS JŪRA

Latviai pradėjo parengiamuosius darbus išmatuoti Baltijos jūros gilumą. Dabar žemėlapiuose skelbiamos matavimų prieš 100 metų žinios. Kaip žinoma, šiaur. Baltijos jūros daly dugnas kyla, o pietinėje grimsta. Lietuvos pajūrį dugno kilmą pastebėtas į šiaurę nuo Juodkrantės, o grimzdimas — į pietus. Dėl to siūloma, kad ir Lietuva savo jūros dalį išmatuotų.

400 DARBININKŲ

šiuo metu sausina Sešupės aukštupio pievas, iš viso apie 1.600 ha. Nusausinimas atsisias pusę milijono litų.

700 „INKARO“ FABR. DARBININKŲ PRAŠO 20 PROC. PAKELTI ATLYGINIMĄ.

Fabrikas jau sutinka mokėti už viršų landžių 50% brangiau kaip visada.

—Vyskų konferencija įvyko spalio mėn. 5 d. Arkivyskupo Metropolito Rūmuose.

ZEMAICIŲ PLENTO rangovų Urbono, Stungevičiaus ir Ilgevs kjo darbininkams moterims už darbo valandą nustatyta po 35 centus, skaldos nešėjams po 44 ct, bet galės būti ir daugiau mokama pagal kord. išskaičiavimą, skaitant 1,10 Lt. už kub. m. Už antvalandžius turi būti brangiau mokama

DARBININKŲ NAMELIŲ REIKALAS AKTUALEJA

Kauno darbininkų plačiai kalbama apie projektuojamusius darbininkų namelius. Darbininkai, niekaip nesulaukdamų pigių namelių kolonijos pra-

dios, patys, ypač šiuo metu, jau ieško sklypelių, ant kurių nori pastatyti sau namelius. Darbininkai apskaičiuoja, kad namas iš cementinių plytelių gali atseiti net pigiau kaip medinis. Tokio namo sienos taip mūrinamos, kad vidury lieka tuštuma, kuria galima užpildyti išdegtų akmenų anglių liekanų miltais. Kaip darbininkai pasakoja, jei duotų kas pašalpa, tokius namelius jau daug kas pradėtų statyti. Šių statybų labai sunkinantį ir aukštą plytų kainą.

KLAIPĖDOS ŽUVIES FABRIKAS PLECIAMAS

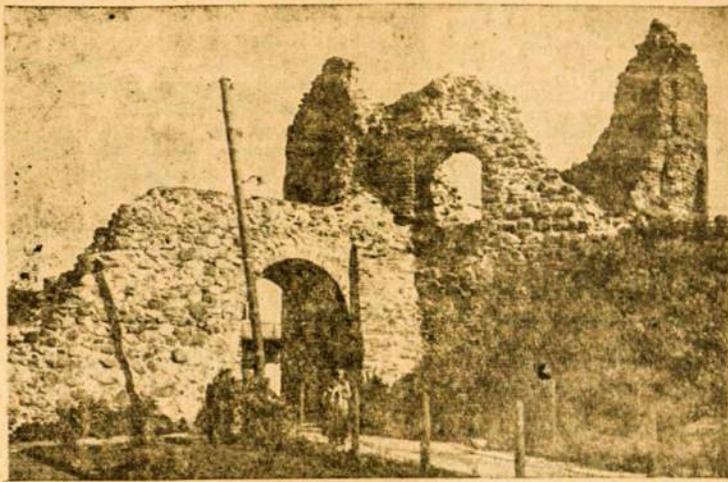
Klaipėdos akc. b-vė „Zuvis“ prie dabartinio fabriko nori įrengti žuvų konservavimo skyrių. Tuo reikalu kelt b-vės delegatai išvyko į Daniją. Fabriko praplėtimu labiausiai patenkinti žvejai, kurie nevisada kur turi parduoti sugautą žuvį.

KLAIPĖDOJE STATOMA DIDELE AMATŲ MOKYKLA

Pagal klaipėdiškio inž. arch. Karoliaus projektą Klaipėdoje pradėta statyti didžiulė 3—4 aukštų amatų mokykla, kurią užbaigs ateinančiais metais. Daugelis Klaipėdos darbininkų ruošiasi į ją leisti savo vaikus.

MARIJAMPOLĖ

—Pabrangus įvairiems bei kitiems ūkių produktams pakilo ir būtų kainos. Ypač tai atsilies iš kaimų suvažiavusiems mokiniais, nes jie niekur negali surasti tinkamo buto, o dažnai negali sutikti su aukšta kaina.

Kauno Pilies Griūvėsiai.

DIDYSIS LIETUVOS ISTORIJS IVYKIS

Šiais metais sukanka 550 metų kaip Lietuva priėmė krikštą. Tai didelis ir mums katalikams ypatingai mėtinamas įvykis.

Mūsų tautos kelias į krikščionybę buvo traukiamas įvairių kliūčių, todėl bus pravartu dirbelėti, kaip Lietuvos miškuose prieš pusšimtį metų šventųjų Perkūno šventyklų iškilimo katalikų bažnyčių bokštai ir kryžiai.

Apie pradžią XI šimtmečio Europoje tebesilaikė senojo pagonių tikėjimo jau tik mūsų protėviai lietuviai ir jų giminės — latviai, prūsai.

Aplinkinėms tautoms esant krikščionimis, krikščionybė pradėjo siekti ir Lietuva. Pirmasis toks apaštalas, atvykęs pas lietuvių gimnaisčius prūsus, buvo vyskupas Adalbertas. Bet jam nepasisekė, nes vos atvykęs buvo užkluptas laikant jų šventame gojuje mišias ir nužudytas. Antras toks apaštalas buvo vienuolis Brunonas, bet ir jis buvęs nužudytas ant Lietuvos ir Rusijos sienos. Panašiai buvo atvykę ir daugiau apaštalų, bet jie neturėjo pasisekti. Priežastis buvo ta, kad jie buvo atvykę iš Lenkų arba iš Pamario, iš tų kraštų su kuriais lietuvių giminės gyveno nesantaikoje, ir todėl jie nepasitikėjo iš ten atvykusiais misijonieriais.

Pirmieji bandymai apkrikstyti lietuvius

Vėliau į Lietuvos pakraščius atvyko vienuolių ricierių brolijos—Latvijon kalavijuočių ir Prūsijon kryžiuočių ordina, bet jie Lietuvos atvertimui ne tik nepasitaravo, bet nuo krikščionybės dar ją atstūmė, nors ir buvo čia atsistatę platinti tikėjimą ir ginti krikščionis nuo stabmeldžių pasikesinimų. Būdami vokiečiai, jie buvo įtakoje Vokietijos imperatoriaus, kuriam rūpėjo tik išplėsti naujuose žemės plėtuose savo valdžią. Todėl jie, prasilenkdam su savo pašaukimu, daugiau turėjo politinį tikslą užkariauti lietuvių žemes, negu juos apkrikstyti. Dėl tokio jų elgesio net popiežiai ne kartą juos draudė ir perspėdinėjo, bet jie šio savo kelio, kol galų gale Vokietijoje plintant

protestantizmui jie irgi atpuolė nuo Bažnyčios kaip ir didžioji vokiečių tautos dalis.

Karaliaus Mindaugo pastangos apkrikstyti Lietuvą

Tryliktojo šimtmečio pradžioje atskiros lietuvių tautos giminės, aukščiau valdėsi savistoviai, susijungia į viena valstybę. Bet šiai jaun. Lietuvos valstybei grėsė dideli pavojai, nes ją nuolat puldinėjo vokiečių ordina, kurie skelbėsi neva nori lietuvius apkrikstyti. Todėl atsistojęs Lietuvos valstybės priešaky kunigaikštis Mindaugas nusprendė apsikrikstyti ir apkrikstyti visą kraštą, kad neturėtų priežasčių neturėtų priežasčių vokiečiai puldinėti Lietuvą. Tai jis ir įvykdė 1260 metų pradžioje apsikrikštydamas pats su savo šeima ir ne mažu būriu lietuvių. Už tai jis buvo karūnuotas Lietuvos karaliumi. Mindaugas, matyt, apsikrikštijo ne tik politiniais sumetimais, bet buvo nuoširdus krikščionis, todėl jis rimtai rūpinosi krikščionybės plitimu Lietuvoje. Jis įsteigė ir pirmą Lietuvos vyskupiją Žemaičiuose, o paskui, norėdamas kad svetimieji nesiklūtų į Lietuvos tikėjimo dalykus, ją pavėdė paties popiežiaus tiesioginei globai, kitaipariant, įsteigė Lietuvos bažnytinę provinciją, kuri po Mindaugo mirties išvykusi, vėl buvo atgaivinta tik po pasaulinio karo atgavus Lietuvai nepriklausomybę. Tikėjimui Lietuvoje plintinti Mindaugas buvo pasikvietęs kunigų ir vienuolių. Bet kryžiuočiams nesiliaujant puldinėti Lietuvą, senoje lietuvių tikėjime atstovai pradėjo neapkęsti ir krikščionis Mindaugo, kurį laikė savo priešų kryžiuočių draugu, ir jį nužudė. Su juo žuvo ir jo pradėtas Lietuvos apkrikštijimo darbas.

Tolesnis katalikybės plitimas Lietuvoje

Nors Mindaugo pradėtas darbas ir žuvo, tačiau vis dėlto katalikybė pamažu Lietuvoje plito ir Lietuvos valdovai

ne tik jos nepersėkėjo, bet nuolat vis buvė vedama įvairios derybos Lietuvos krikšto reikalu. Jau kunigaikštis Vytenis Rygos arkivyskupui buvo pareiškęs savo palankumą apsikrikstyti ir prašė atsistoti į Lietuvą du pranciškonu, kuriems noris pavestl vienuolyną ir jau pastatytą bažnyčią. Gediminas taip pat vedė derybas dėl krikšto, o jo laikas jau Vilniuje savo bažnyčias turėjo pranciškonai ir dominikonai, o pranciškonai dar ir Naugarduke. Tai gi jau katalikų Lietuvoje buvo ir tais laikais Algirdo ir Kęstučio laikais taip pat daug buvo Lietuvos krikšto reikalu kalbama ir tariamasi. Didžiausią tam kliūtį visą laiką sudarė kryžiuočių ordenas, kuris puldinėdamas Lietuvą atstūmė ją nuo krikščionybės.

Jogailos vedybos ir Lietuvos krikštas

Kunigaikštis Jogaila sėdęs į Lietuvos sostą buvo pasiryžęs apkrikstyti Lietuvą ir tuo reikalu net padarė su kryžiuočių ordinu sutartį. Tuo pat laiku lenkai atsistūmė į Lietuvą savo pasiuntinius tartis dėl Jogailos vedybų su jų karaliume Jadyga ir Jogailos išrinkimo Lenkijos karaliumi. Vedant Jadygą Jogaila pasižadėjo apsikrikstyti ir apkrikstyti Lietuvą. Taigi Jogailos vedybos jau nuspręsta Lietuvos krikštą dar pagreitino. Nuvykęs į Krokuvą Jogaila 1387 met. buvo su savo kaimiškais broliais, kunigaikščiais ir bajorais pakrikštytas. Būsimasis didysis Lietuvos valdovas Vytautas jau ankščiau buvo priėmęs krikštą, bet vėliau buvo perėjęs į pravoslaviją, tad šia proga vėl išpažino katalikų tikėjimą.

Po krikšto grįžęs į Lietuvą 1387 met. Jogaila sušaukė bajorų suvažiavimą, kuriame buvo nutarta apkrikstyti Lietuvą ir patys suvažiavimo dalyviai priėmė krikštą, o su jais ir būriai lietuvių iš Vilniaus ir jo apylinkių. Vėliau Jogaila su palydovais važinėjo po kraštą ragindamas žmones krikštytis. Tikėjimo tiesas žmonėms aiškino pats Jogaila ir Vytautas. Ta proga taip pat bustatomos bažnyčios ir kuriamos parapilijos.

Vytautas platina ir stiprina katalikybę Lietuvoje

Jogailai tapus lenkų karaliumi neužilgo Lietuvos valdovu tapo Vytautas. Jis tęsė toliau pradėtą katalikybės platinimo darbą Lietuvoje. Jo pastangomis buvo baigta apkrikstyti visa lietuvių tauta, pastatyta daug bažnyčių, vienuolynų, įsteigta vyskupijų ir tuo būdu užtikrinta katalikybės ateitis Lietuvoje. Tuo būdu ir Lietuvai pagaliau nušvito Kristaus mokslo saulė.

Čia tenka pažymėti, kad Lietuva buvo apkrikštyta nesvetimųjų, kaip, pavyzdžiui, mėgsta girtis lenkai, bet savo kunigaikščių Jogailos ir Vytauto, kurie suprato krikščionybės vertę ir matė, jog palikti tautai sename pagonių tikėjime negalima. Krikšto priėmimas Lietuvai buvo vienas svarbiausių istorijos įvykių ne tik dėlto, kad tuo būdu ji pažino kilnųjį Kristaus mokslą, bet ir dėlto, kad su krikšto priėmimu ji įstojo į naujos kultūrinės pažangos kelią. Tik gaila, kad Lietuvos krikštas įvyko per vėlai bent keliąs šimtmečiais. Tuo laiku krikščionybė buvo sukūrusi jau gana aukštą Vakarų Europos kultūrą. Pagonybė jos plitimą Lietuvoje sutrukdė. Dėl to vėliau kultūringesnės aplinkinės tautos galėjo Lietuvoje plėsti savo įtaką, kas lietuvių tautai padarė didelės žalos. Jeigu Lietuva su kitomis tautomis kartu būtų priėmusi krikštą ir žengusi pažangos keliu, būtume neturėję tų tautinių nuostolių, kurių dėl pavėlavimo priimti krikštą patyrėme.

Po kiekvieno stogo,
Kur lietuvių rasi —
Tu kiekviena proga
Stiprink joje dvasią!

„Sviesa“ šviečia į patausius
Žodžio spinduliais,
Kad mes eitume per amžius
Lietuvos keliais!

Brazilų muzikos meno istorija ir idėjos keliai

J. STANKUNAS

(Tęsa iš 40 nr.)

Ateina Respublikos laikai. Brazilija trečiu kartu pradeda savo gyvenimą. Bet muziką šiuo metu nenukentė jo. Priešingai, svetimtųjų muzikos įtaka pradėjo mažėti darbininkų masėse išleso romantizmo šūktai.

Vieston to rūpinamasi išsilaisvinti iš svetimos virtuoziškos technikos. Prie to dar labiau pastūmėja atsiradęs skirtumas tarp židrovų ir meno. Publika senoviskumą prie kurio buvo pripratusi, o artistai tuomet nesitenkino; tokiu būdu jie liko vieni. Ši kontrasto paseka buvo dar viena nauja muzikos draugija „Sociedade de Concertos Sinfônicos“ (1911). Josios veikla įgijo nemažą Brazilų įtaką. Iš kitos pusės, konservatorijos auklėtiniai, išsiskleidę po visą kraštą, geriausiai pasiekė savo tikslą, patenkino tautos reikalavimus. Reikia pripažinti, Brazilijos virtuozų — pianistų yra aukštos vertės, bet tie kurie užsieny mokėsi, liko svetimi savai tėvynei geriausiai pasitarnavo savo kraštui vietiniai, savo šalyje išsiugdę ir praeimus.

Tikraisiais Brazilų muzikos iniciatoriais skaitomi: Antonio Carlos Gomes (1836 — 1896) Alexandre Levi (1860 — 1920). Pastarasis 10 metų buvo (1906 — 1916) Instituto Nacional de Musica Rio direktorium, daugiausia širdimi jau tų savo tautišką muzikos meną. Gi y

su talengiausia ir stipriausia individualybe — Carlos Gomes. Tai vienas didžiųjų XX amž. melodistų; genijus dramaturgas iš prigimties. Jis nieko nereprezituoja. Jis neseka Gluck'o, Weber'io, Rossini, Beethoven'o, Bellini, Donizetti, Verdi ir kitų. Jam teatras yra antraeilis dalykas rašant muziką. Jis teatru jį ne taiko... Be to, jo veikalai labai dideli. Jisai veikia istorijoj savo kuryba. Rūpinasi tautine muzika, daugumoje, davė siužetus savo operoms iš Brazilų tautos. Kurybai medžiagą semė iš liaudies. Deja, nė jis nebuvo laisvas — svetimi elementai nustelbė jo siekiamas idėjas ir sukludė pilnai realizuoti savo uždavini.

Iš jo operų gryniausią laikoma „Guarany“. Šioj operoj pabrėžtas Brazilų tautos — guaraniečių — būdas, ypatybės, tarsi ryškiai ne tik muzikoj bet ir visam kolorite. Gerai valdė orkestraciją. Daug kartų jo muzika iškyla iš nežinomo ritmo ir akcentų. Labai retai esti, kad įkvėpimas būtų melodramose nuo pradžios iki galo.

Taigi pakol kas kitos tokios figūros Brazilų tautą neturėjo ir neturi. Niekas daugiau tautinės muzikos keliu ieškojimo darbe nepasiekė. Plačiau apie Carlos Gomes nekalbėsime, nes nepersenai mūsų lietuviškojo spaudoje buvo apie jį plačiai rašyta.

(Bus daugiau)

KUR PAVALGĘ IŠLAIZO LEKŠTĖS

Iyairiuose pasaulio kraštuose prie stalo vis kitaip elgiasi. Ka mes laikytume, negražu Indijoje laikoma gera forma. Jeigu būsi indo svečias ir pavalgę neišlaizysi lekštės, jis palaikys kaip įžeidimą jo valgio. Tenai stalo etika reikalauja, kad garsiai prašytum daugiau ir vis girtum, jog valgis ypatingai skanus. Balgęs valgyt šeiminiams ta duodi suprasti patekšnodimas sau per pilvą. Tenai yra plačiai vartojamas paprotys, sėdant valgyti apsijuosti stūlu, ir kada stūlas trūksta, tai ženklas, jog jau pavalgę.

MOKYTOJA, KURI MO YTOJAUJA 81 METUS

Misisis Lege, kuriai dabar jau 93 metai, vis tebemokytuoja. Šioje padėje mokykloje ji pradėjo mokytojauti prieš 81 metus. Pradžioje ji buvo mokytojos padėjėja, o paskui, anai mirus, pati liko mokytoja ir mokytojauja iki šiol dtenai. Reikia manyti, kad ši amerikietė mokytoja yra pasiekusi rekordą.

KAS SKAITO SPAUDA

VEJU NEGAUDO!

SALOMĖJA NĖRIS

Kaimas laukia

Pagal upę gluosniai, alksniai
Raivosi nubudę.
Ryto vėjas glosto, lanksto
Nendrę lengvabūdę.

Kaimas laukia. Ljudna kaimė.
Skolos kaimą karia.
Sakalai parneš mum laimę
Iš už jūrų marių.

Sakalai tie kelią žino —
Jų sparnai iš plieno.
Sunkios bangos vandenyno —
Kaip laukimo dienos.

Vargas vaikščioja po sodžių
Kurčias ir apžėles.
Jau seniai pritruko žodžių.
Kantrios bakūzėles.

Laukia viesulų atakos
Bailliai susigūžę —
Obelų palinksta šakos —
Lyg sparnai palūžę...

* * *

H. SENKEVIČIUS.

DVI LYGUMOS

(Indų legenda)

Buvo dvi šalys, gulfincios greta, kaip dyj neįmatuojamos lygumos, perkirtos tik skalėčiu upeliu. Vienoj vietoj šite upelio krantai plačiai skėtėsi į abi puses, padarydami brastą, panašią į mažutį ežerą, skalėčiu, permatomu vandeniu.

Už mėlynos lygumos buvo matyti aukštinė dugnas, kuriame augo stiebai lotos, žydintie ant vandens veidrodžio baltais ir ružavais žiedais. Linksmaj ožiukai šokinėjo aplink žiedus, o, kran te augantį, palmių šakose skambėjo, lyg sidabriniai varpeliai, paukščių giesmės.

Ir tai buvo perėjimas iš vienos šalies į kitą.

Pirmoji vadinosi Gyvenimo Lyguma, antroji — Mirties Lyguma.

Abi šalys sutvėrė aukščiausias ir galingiausias Brama, kuris Gyvenimo šaly liepė viešpatauti geram Višnu, o Mirties šaly — išmintingam Sivi.

Ir jis tarė:

— Darykite, ką patys rasite reikalinga.

Ir štai šaly, priklausančioj Višnu, gyvenimas užvirė. Pradėjo tekėti ir leis tis saulė, atsirado dienos ir naktys, jūros pradėjo keltis ir krist, danguje pasirodė apunkinti lietumi debesys, žemė užaugo miškais, užsiveisė žmonėmis, gyvuliais ir paukščiais. O kad visai gyvi sutvėrimai galėtų platintis ir daugintis, geras Višnu sutvėrė Meilę, kuriai liepė būt kartu ir Laime.

Tuomet Brama pasisaukė jį ir tarė:

— Nieko tu daugiau ant žemės neišgalvosi, o todėl, kad dangų aš jau aukščiau sutvėriau, tai pasilsėk. Tegul tie tvariniai, kuriuos tu pavadinai žmonėmis, be jokios pagalbos verpia toliau gyvenimo sūla.

Višnu paklausė Bramos įsakymo, ir nuo to laiko žmonės patys pradėjo rūpintis apie save. Iš jų gerų sumanyimų gimė džiaugsmas, o iš blogų — nuodimas. Jie pastebėjo, kad gyvenimas nėra nenustojęs linksmumas. Ir kad tą siūla, apie kurį kalbėjo Brama, verpia lyg dyi virpėjos, iš kurių vienos lūpose šypsenos, o kitos akys — asaros.

Tuomet jie nuėjo prie Višnu sosto, ir skundėsi:

— Viešpatie, sunkus Gyvenimas rūpesty.

O jis tarė:

— Tegu jus ramina Meilė.

Tai įsigirdę, jie nusiramino ir nuėjo, nes Meilė, ištikrųjų, vaikė jų rūpesčius, kurie, palyginus su atnešama laime, rodėsi tokiais niekais, kad nevertė jo j juos kreipti dėmesio.

Bet Meilė yra kartu ir didelė Gy-

venimo Motina ir todėl, kaip nedidelė buvo ta šalis, kurią valdė Višnu, taip greit ji prisipildė naujais gyventojais.

Netrukus žmonių mintoms pradėjo trūkti miško uogų, kalnų bičių medaus ir vaisių ant medžių. Tuomet tie, kurie buvo protingesni, užsiėmė miškų kirtimu, laukų dirbtuvu, duonos sėjimu ir rinkimu derliaus.

Tokiu būdu atsirado darbas. Greit visi turėjo jo imtis, nes jis paliko ne tik Gyvenimo pagrindą, bet vos tik ne pačiu Gyvenimu.

Bet nuo darbo atsirado Vargas, o nuo Vargo — Nuovargis.

Minjos žmonių vėl stoji prieš Višnu sostą.

— Viešpatie, — šaukė jie, tiesdami rankas, — Vargas nuvargina mūsų kaulus, ir mes norėtume atsilsėti, o Gyvenimas amžinai verčia mus dirbti.

Višnu atsakė:

— Didis Brama neleido man toliau ugdyt Gyvenimo, bet aš galu sutverti tai, kas bus jo pertrauka ir vadinosi jo poilsiu.

Ir jis sutvėrė Miegą.

Zmonės džiaugsmingai priėmė šitą naują dovaną ir griet ją pripažino viena iš didžiausių dovanų, kurias jie gavo iš dievo rankų. Miegas rimdavo rūpesčiai ir vargai, miego stiprėjo nuovargių jėgos. Miegas, kaip gera motina, džiūvino asaras ir nuliūdumus ir, lyg tyliu užsimiršimo ruku, supo nuovargių galvas. Ir žmonės gyrė miegą, sakydami:

— Būk palaimintas, nes tu gerintis, negu tikrumas gyvenimas.

Ir tik viename galėjo je jį peikti, kad jis nesitęsia amžinai, kad ateina pabudimas, o su pabudimu ateina darbas ir nauji vargai ir nuovargis.

Sita mintis juos taip smarkiai vargino, kad žmonės trečią kartą kreipėsi į Višnu.

— Viešpatie, — kalbėjo jie, — tu davėi mums didelę ir neįkainojamą gėrybę, bet davėi nepilnai. Padaryk taip, kad miegas būtų amžinas.

Bet Višnu, lyg supykęs jų įžulmu, suraukė dieviškus antakius ir atsakė:

— Sito aš negaliu padaryti, bet eikite prie upės brastos ir kitą jos pu-

sėj rasite tai, ko ieškote.

Zmonių minios paklausė dievybės balso ir tuojuo patraukė prie ežero. Ties juo sustoję, išžiūrėjo kiton pusėn.

Už tylios, šviesios, žiedais siuvinėtos erdvės tiesės Mirties lyguma, arba Sivi šalis. Nenusileisdavo ir neužtekdavo joje saulė, nebuvo nei dienos, nei nakties, bet visa erdvė buvo persigėrusi vienoda lelijų šviesa. Daiktai ten nemetė šešėlio, ir šviesa skyberėsi visur.

Tai nebuvo dykuma: — kiek matė akis, visur lygumos ir kalnai, apaugę išdidžiomis medžių virtinėmis, aplink kurias apsisukę lijanos ir vynuogių kekės kybojo nuo uolų. Bet ir uolos ir kalnai ir grakštūs augalų stiebai buvo beveik permatomi, lyg sudaryti iš tirštos šviesos. Ant lapų gulėjo lengvas, ružavasis atspindys ryto aušros ir viskas buvo apsupta kokija tai, Gyvenimo Lygumoj nežinoma, ramybė. Visa buvo lyg įsigilinę įšviečiantį užsi mąstymą ir miegojo palaimintu ir neatbundamu miegu. Vaiskiam ore nebuvo nė mažiausio vėjelio, nejudėjo nei vienas žiedelis; nedrebėjo nei vienas lapas. Zmonės, atėję prie kranto, triukšmingai ir garsiai kalbėdami, dabar nutilo, matydami šitas lelijines, nejudancias erdves, ir tik šnibzdėjosi:

— Kokia ten tyla ir kaip jiskas išsisi šviesoj!

— O, taip, ten ramumas ir amžinas...

Tuomet kai kurie, labiau nuvargę, tarė:

— Einam ieškot amžino miego. Ir įbrido į vandenį. Vaivorykštemis spindinti lyguma, lyg norėdama palengvinti jiems perėjimą, tuojuos išsikyrė. O tie, kurie pasiliko ant kranto, apimti ilgesio, pradėjo juos šaukt žtgal bet nei vienas iš einančiųjų nepasuko galvos. Jie ėjo toliau lengvai ir noriai, matyt, vis labiau traakiami stebuklingos šalies vaizdo.

Mįnia, žiūrėdama nuo Gyvenimo kranto, pastebėjo, kad atsitoljančiųjų kūnai darėsi kaskart labiau permatomi, šviesūs ir spinduliuoti. Jie lyg užsidegė toje, visur įsiskyerbiančioje, kuri pripildė Mirties Lygumą.

O nuėję ten, jie ateigulė išlėtis tarp žiedų ir medžių ir uolų atšlaltėse.

Jie buvo užsimerkę, bt veiduose buvo matyti ne tik neapsakomas ramumas, bet ir tokia laimė, kokios Gyvenimo Lygumoj nesuteikė net Meilė.

Tai matydami likusieji gyventi, akė kits kitam:

— Saldi ir graži Sivi šalis.

Ir vis daugiau ir daugiau žmonių ėmė pereidinėti į kitą pusę. Kaip iš didžios procesijos ėjo gretos senių, jaunų ir vyrų su žmonomis, motinų, vedančių už rankų mažus vaikus, jaunuolių ir mergaičių. Tūkstančiai ir milijonai žmonių sujudo prie ramaus Perėjimo, ligi, pagaliau, Gyvenimo Lyguma visi ištuštėjo.

Tuomet Vjšnu, kurto pareiga buvo sugot gyvenimą, išsigando jo paties piktime duoto patarimo ir, nežinodamas ką daryti, kreipėsi į aukščiausią Brama.

— Kurėjau, — tarė jis, — išgelbėk Gyvenimą! Tu sutvėrei Mirties šaly tokią gražią, tokią laimingą, kad visi meta mano karalystę.

— Nejaugi tavo šaly jau nieko neliko? — paklausė Brama.

— Liko tik vienas jaunuolis ir

viena mergaitė, kurie mylisi ir nutarę geriau nustoti amžinos gėrybės, negu užmerkt akis ir nežiūrēt vienas į kita.

— Tai ko gi tu nori?

— Padaryk Mirties šaly mažiau gražią ir laimingą, nes kitaip ir šitie du, kuomet praėis jų meilės payasaris, paliks mane ir nueis paskui kitus.

Brama truputį pamastė ir tarė:

— Ne! Mirties šaliai aš laatinisio

gražumo ir laimės, bet, gelbėdamas gyvenimą, aš padarysiu ką kita. Zmonės ir toliau pereidinės į Mirties šaly, bet, jie tai darys nuo šiol nenoromis.

Tai taręs, jis suaudė iš ruko tirštą, nepermatomą uždangalą, o paskui sutvėrė dvi baisias ęsybes, kurių viena vadinosi Liūdnumas, o kita — Baimė, ir liepė joms pakabint šitą uždangalą prte Perėjimo.

Nuo to laiko Višnu Lygume vėl prisipildė Gyvenimu, nes, nors Mirties Lyguma ir pasiliko, kaip ir seniau, šviesi, tyli ir laiminga, bet žmonės pradėjo bijot Perėjimo.

Išvertė Kazys Macevičius.

LIETUVIAI! Visi kai vienas skaitykite "SVIESA"

Jei norite žinoti, kas girdėti pasauly, kokie įvykiai svarbesni įvyko Lietuvoj, kaip gyvena lietuviai išeiviai čia Brazilijoj ir kituose kraštuose, jei norite kas savaitę turėti įdomių pasiskaitymų, juokų ir t. t., prenumeruokites ir skaitykit "Sviesą".

"Sviesa" yra tikriausias kiekvieno lietuvio išeivio draugas ir tarėjas.

"Sviesa" gvildena visus tuos gyvenimo klausimus, kurie vargstantiems ir moraliai ir dvasiniui bei medžiaginiui Brazilijos lietuviams parodo kelią į šviesesnę ateitį.

"Sviesa" lygiai pagiria tai kas gera, taip lygiai baudžia visus blogus apsirėiskimus, nepaisant iš kurių šaltinių visa tai išeina.

"SVIESOS" PRENUMERATA: Brazilijoj ir visoj Amerikoj: metams—12\$000, pusei metų—7\$000; Lietuvoj: metams—20\$000, pusei metų 10\$000.

Redakcijos adresas: São Paulo, Matriz de Santo Antonio do Pary P a s t a b a : Iš provincijos pingus siųsti Redaktoriaus vardu.

Dr. B. K. Chipiakoff

(DIPLOMUOTAS MASCVOJ UNIVERSITETO)

RUA YPIRANGA 193. 2 andr. ap. 4. [kertė rua Santa Ephenia] Tel. 4-0816. Ligonius priima: šiokeidieniais nuo 3 iki 9 val. vak., Sekmadieniais 9 iki 12 val. Vidujinių moterų ir psichinių bei nervų ligų. SPECIALE KLINIKA VENERI- NIU LIGU. Greitas ir radikalus pagydymas triperio, bei sifilis.

Dr. A. Candia ir M. Cogano LABORATORIJA

MEDECINIŠKAS ISTYRIMAS:

Kraujo, nugarkaulio smegenų, šlapumo ir išmatų.

RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 242 3-as aukštas.
Priėmimo valandos nuo 9 — 12 ir 3 — 7. Sekmadieniais 10—12.

Dr. Adolpho Taubkīn

ADVOCATAS

[Diplomuotas São Paulo fakulteto]
Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.
n o : Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5. Telef. 2-1629.
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak.
Kalba lietuviškai.

Už apmokamus skelbimus
Redakcija neatsako.

D-ras Povilas Licciardi

Santa Casa gydytojas -- operatorius

Naujasias elektros pagalba gydymo būdas GONORÉOS ir REUMATIZMO aštro ir kroninio. Sifilis ir venerinės bei odos ligos — VYRU IR MOTERU. Taip pat vidurių, plaučių ir kitos ligos. Naujas būdas BE OPERACIJOS. SPECIALYBĖ MOTERU LIGU. Gydymas užtikrintas. PRIĖMIMAS nuo 14 iki 20 val.

Kviečiamas vyksta į namus kiekvienu momentu — (DIENA ir NAKTI) Telef. 5-4175.

Konsultorija ir gyvenamas butas: RUA SILVA PINTO, 444 (Bom Retiro)

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO“

įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinime, o taip pat su dažais. Darbas greitas ir sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111
(senas nr. 103) Tel. 4-5567
SÃO PAULO

Jūs skaitote „Sviesą“? — Gerai

Prenumeratą sumokėjote? — Gerai

Paragino? pažįstamus ją prenumeruoti?

Ne? — Ot, čia tai negerai! Dar šiandien nuneškite jiems savąjį numerį susipažinti ir paraginkite, kad užsiprenumeruotų. Jei bus reikalo, patys papėkite jiems tai atlikti. Padarysite kultūringą darbą!

„Šviesa“

GAUNAMA ŠIOSE VIETOSE:

1. Stoties Luz kioske
 2. Prie pašto—prie laiptų ir ant kaupto.
 3. Bom Retire — p. Bauzio krautuvėj (Rua Aymorés ir ant kampo Rua Carmo Cintra) ir José Paulino vaistinėj (Rua José Paulino, 109).
 4. P. Kirilausko krautuvėj — Vila Anastacia.
 5. P. Menkaičio krautuvėj — S. Anna.
 6. Pas laikraščių platintojus ir
 7. Pas „Sviesos“ įgaliotinius visuose miesto rajonuose, taip pat
- IR — Rua Cuoto de Magalhães ir kamps Rua José Paulino.

RIO DE JANEIRO MIESTE „SVIESA“ GAUNAMA: ANT KERTĖS LARGO DA LAPA IR AVENIDA MEM DE SA.

BENDRUOMENĖS KNYGYNE

Villa Zelinoj rua sete 58 knygų galima gauti skaityti šia tvarka:

Pirmadieniais ir ketvirtadieniais nuo 7 lig 9 val. vakaro. Sekmadieniais nuo 1 lgi 2 val. popiet.

Bendruomenės nariui per mėnesį moka po 500 reisų, nenariui kas mėnuo po 1 milreisą ir 5 milr. užstato. Surinkti pinigai skiriamą knygų aptaisymui ir naujų knygų pirkimui

J. STANKŪNAS.

Dėmesio!

Kas nori mokytis pianu skambinti, dainuoti ar muzikos teorijos, tesikreipia į chorvedį J. Stankūną, Vilia Zelina, Rua Nove Nr. 5. Sąlygos priėmamos visiems. Atsilankykite — įsi tikinsit. Kreiptis galima kasdien bet kuriuo laiku.

Dr. A. Candia

VENERINĖS LIGOS:

TRIPERIS [Visose stadijose — aštrus ir kroniškas.] SIFILIS.

Priėmimas nuo 9 — 12 ir nuo 3 — 7. Sekmadieniais 10 — 12.

RUA BARÃO DE ITAPETININGA 242, 3 aukštas Telef. 4-0218.

Kalba rusiškai, lenkiškai, vokiškai.

Dr. A. Jazara-Snege

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgijos ir moterų ligos. Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

LADEIRA PORTO GERAL 12 SOBR. kamps. Boa Vista ir 25 de Março.

2 andar, sala 4 e 5 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.
Tel. buto ir Consultorijos 2-5068.

Dr. S. Meitin

DIPLOMUOTAS VOKIETIJOJ IR RIO UNIVERSITETO.

Priima: vidurinių veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak.
Kalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETININGA 139 (senas 37-a) salės 8 ir 9
Tel. 4-0715.

SÃO PAULO LIETUVIŲ KRONIKA

REIKŠMINGAS VIZITAS

Niekad Brazilijoje Lietuvos ir lietuvių vardas nebuvo taip dažnai ir su tokiu simpatija minimas, kaip dabar. Ministras J. Aukštuolis atsilankymo proga visi dienraščiai talpino labai palankius straipsnius apie mūsų Kraštą ir jo imigrantus, pažymėdami didelį jo progresą ir išsivijusių kultūrinis laimėjimus švietimo ir kitose srityse. Laikraščiu lapai mirgėte mirgėte fotografuojami, Ministerio priėmimų aprašymais, išsiai spausdinamomis pasakytomis kalbomis ir kit. Kelios dienos, kurias Ministeris praleido São Paulo, lietuviams buvo tikro pasididžiavimo ir garbės dienomis. P. Ministerio pažintys ir užmegzti draugiški ryšiai su visa eile aukščių asmenų, ypač estado švietimo vadovybe, išsklaido ir tuos blogus nujautimus ir baimę, kuri buvo kilusi dėl mūsų mokyklų ateities. Lietuviai turėjo nemažą draugų Brazilijoje ir ligšiol; tačiau po šito vizito ir Brazilijos žurnalistų garbingos propagandos per keletą dienų mes laimėjome tūkstantinius naujų bičiulių.

Be abeje, visa tai labai pakėlė mūsų vardą svetingos brazilų tautos akyse. Reikia manyti, nuo šiol lietuvių dar plačiau atsiras įvairių dirbtuvių ir įstaigų durys. Visur jis bus mielai laukiamas ir geriau už kitus pamokamas. Tokia yra jau grynai praktinė vizito nauda.

Dar tenka pabrėžti gilus visos kolonijos prisirišimas ir pagarba savo Valstybės Ministeriui o per jį ir teli-majai Tėvynei. Visi be jokio skirtumo dalyvavo jo garbei ruošiamose vaišėse, visi jį kvietėsi pas save. Centro atidarymo proga tūkstantinė minia jam šaukė skardų lietuvišką „Valio!“ Visai klaidinga buvo kai keno nuomonė ir nieku nepagrįsti gandai dėl tariamo kolonijos „opozicinio“ nusiteikimo. Reikia manyti, po šio vizito niekas nebedrįs daugiau jų pakartoti.

Linkime, kad pakili kolonijos nuotajka neatsilgtų, o p. Ministerį prašome vėl pirma proga atvykti pas mus pasisvečiuoti.

DR. M. FRANCHINI NETTO PASKAITA

Šią vasarą kelį Brazilijos žurnalis-tai lankėsi Lietuvoje. Spaliu mėn. 4 d. d-ras M. Franchini Netto, Pabaltijo Bičiulių Sąjungos kviečiamas, Istorijos ir Geografijos Instituto salėje papasakojo savo išpužius. Politinės būklės ne-lietė, bet kultūrinį Lietuvos veidą, jos vertingus papročius, meną, gamtą ir žmones, kariuomenę, laikinąją Seutinę perdavė su tokia šilta simpatija, kad retas lietuvis taip būtų gebėjęs. Ne vie no tų, kurie senai bematė gimtinės ly-gumų laukos žerintį javų aukšą, aky-se matei ištriuskusią ašarą. Gerbiamas žurnalistas įžūrėjęs labai didelio pa-mašumo lietuvių ir brazilų dvasios struk-tūroje—būde, linkime į melancholiją, krašto ir gamtos meilėje ir kit. Visi lietuviai p. M. Franchini Netto giliai dėkingi.

ZEMĖ ŠAKAROMS

arba užveisti vištų ūkį, 20 kilom. nuo São Paulo, šalia VILLA CONCEIÇÃO, vaikšto autobusai; žemės rūšis gera, skyntmai, lotai nuo 500 metrų ir daugiau, kainu nuo 500 reisu už kvadrati-nį metrą, išsismokėjimai mėnesiai arba trimesesiniai. Kreiptis: SNR. FRANCIS-CO — RUA AURORA, 201. São Paulo.

IŠVAŽIAVO MINISTERIS AUKŠTUOLIS

Penktdienį prieš pietus išvažiavo Ministeris Aukštuolis Grįžta atgal į savo rezidenciją Buenos Airese. São Paulo mieste išbuvo savaitę laiko. Ta proga dalyvavo ir Lietuvių Organizacijų Centro pirmame posėdy praėjusį sekma dienį. Ministeriui pagerbti tiek iš brazilų, tiek iš lietuvių pusės buvo suruoš-ta kelti priėmimai: Konsulate, pas P. Cemarkus, Dorinus, Remenciūs, Bandei-rantėj ir kitur.

SPALIŲ 9-TO MINĖJIMAS

Rytoj, spalio 10 d. 2 valandą po pietų Mokos mokykloj Centras rengia Spalių 9-to minėjimą. Programa bus įvairi bus paskaitos, gražios deklamaci-jos, puikios dainos, kurias padainuos chorai J. Stankūni vadovaujant. Kje-kvieno lietuvių pareiža dalyvauti tame paminėjime būtina. Įėjimas visiems be mokėscio, kaip ir per visus paminė-jimus. Po paminėjimo programos, bus narių įsirašymas Centran.

CENTRO VALDYBA.

TRUMPA ATMINTIS

Par suruoštas ministeriui Aukštuo-liui vaišes pas p. Cemarkus, p. Cemar-ka nušėkėjo, kiek tai liečia „Šviesa-netiesą. Jo biznio „Šviesa“ niekad ne-puolė ir nerušė, kaip kad darė vienas kolonijos laikraštis, tvirtindamas, kad Cemarko gerlmus pavojinga gerti, nes jie nuodingi. Tuos laikraščius, per ku-rinos savo interesus gynė, pradėjo ne-pamatuoti pulti. Jei tuo norima kam nors įtikti, yra kitų būdų, bet tik jau ne kraipymu faktų.

PASISEKES VAKARAS

Spaliu m. 2 d. S. Caetano Bend-ruomenės meno sekcija suruošė vakarą Programoj buvo dvi komedijos ir baletas. Artistai savo roles atliko puikiai: Tarsi būtų premjeros sąstata. Jau pir-moji komedija „Kukulio nervai“ visą publiką lig ašarų prijuokino: P. Sukys, Rukyte, Adomavičiūtė į savo roles bu-vo gerai įsigyvenę. Dirbtinumo nesijau-tė. Veikalo turinys gyvenimiškas, ne-sudėtingas, žiūrėtojams gerai suprantamas. Antroj komedijoje „Martynas Spo-kas“ artistai reikalaujamas tipus įsten-

Brazilijos lietuvių kolonijos triumfas

(Atkelta iš 2-tro puslapio)

mo, ragina visus remti Centrą, eiti vi-siems lietuviams kultūros ir lietuvišku-mo keliu kurti didingą kolonijos ateit-ies. Kaip visų pasiryžimų ir vienybės galingas ryšys—suskamba iš tūkstanti-nės minios krūtinų Tautos Hymnas.

Išvykstančiam iš posėdžio ponui Ministeriui dalyviai šaukia skardų va-ljo. Gerbiamas Svečias susijaudina. Gal būt, dabar supranta ir Jis, kad São Paulo lietuviai nėra toki, kokiais juos rodyti ligšiol kiti norėjo. Jie yra tie patys kupini širdingumo Lietuvos vaikiai tiems visiems, kurie prie jų atei-na be klastos ir jiems tuo pačiu širdin-gumu atsimo-ka.

Posėdis baigėsi. Lauke buvo ap-siniaukę ir lynojo. Tačiau visų geros valios lietuvių krūtinėse buvo šviesu ir saulėta. Tenai spindėjo geresnės ateities viltis.

Beje, tenka pažymėti be galo gra-zus gestas: Pranešta, kad yra vienas į nelaimę patekęs tautietis. Atvažiavo iš interjero. Neuri gūminių draugų nė pinigų, o reikia darvti operacija. Susi-rinkusieji spraudžiasi visi prie stalo ir aukoja kas reiša, kas miła, ir tuo būdu susideda graži suma — 247\$200 roisai.

Vienam tautiečiui bus gražinta sveikata ir įdiegta viltis gyventi ir toliau grumtis su likimu. Tai vaizdin-gas įrodymas, kad vjenybėje tikrai yra galybė. Centras, sutraukęs visą koloniją, tikėkime, ne vieną vargo už-kluptą pagelbės, ne vieną sūrią ašarą nušluostys. Kiekvienas kultūringas ir susipratęs tautietis neatidėliodamas sto-j Centrą pasyviu nariu, o visos aliai viena Brazilijos lietuvių organizacijos sudarys tokią galingą tvirtovę, kad su tautimo bangos ir žiaurūs gyvenimo vėjai į ją atsimoš, kaip į akmenį.

gė vykusiai sukurti. Pastebėtina gera ypatybė, kad artistai scenoj jaučiasi laisvai, suderindami žodžius su gestais. Visos intrygos komedijoj užmegzijos Martynas—Dovidavičius, be karščia-vimosi, savo pareiža sąžiningai atliko, savo gerą poną Rundelį (J. Devitenas) ir sukta gudrią jaunamartę (O. Gir-dauskienė) įpindamas į nemalonią situ-a-ciją. O geresnių tipų, zvejotojų sau vyrų per laikraščius, kaip sukūrė Ado-mavičiūtė ir Norbutaitė, vardu kam pavyktų sukurti. Sekcijoj vaidybinių pajėgų yra užtektinai. Drąsiai galima bandyti ir sunkesnių veikalų statyti. Baletas, vadovaujamos mok. Nalivaikie-nės, publikai reikalaujant, buvo karto-jamas.

—Brazilijos Lietuvos S—ga gavo iš Lietuvos 40 tūkstančių litų. Už tuos pinigus žada pirkti „lietuvių namus“, arba statyti naujus. Pinigų gražinti ne-reiks—atatinkamos įstaigos juos dova-nojo.

ARGENTINA

Lietuvių mokykloms pripažin-tos valdžios mokyklų teisės Argenti-nos spauda praneša, kad lietuvių Tu-mo Vaižganto ir Dariaus ir Girėno mo-kykloms Argentinos valdžia pripažino visos valdžios mokyklų teises.

Neri vienybės. Argentinos lietu-vių laikraštį „Išvien“ jau kelintame iš eilės Nr. rašoma kad visiems reiktų eiti prie vienybės. Norimai vienybei įgy-vendinto konkrečių žygių dar nepadata

Mok. Z. Nalivaikienė Argenti-non. DULR-o parėdymu Villa Bellos mokyklos mokytoja p. Z. Nalivaikienė nuo ateinančių mokslo metų pradžios turi teisę persikelti į Buenos Aires mo-kytojauti.

Pamaldos

SIJ SEKMADIENI, SPALIO MĖN.

16 DIENA PAMALDOS BUS:

8 val. Villa Atastazijoj.

8 val. 30 min. S-to André, Par-que das Nações lietuviams.

Šv. Antano do Pary bažnyčiojus-ma — 11 val.

Villa Zelinoj Svvento Juozapo baž-nyčioj Suma 11 val.

SPALIAUS M. PAMALDOS

Villa Zelinos lietuvių šv. Juozapo bažnyčios bus kiekvieną dieną, išski-riant sekmadienius pasiaū aštuntą va-landa vakaro.

Po kiekvienu stogu,
Kur lietuvi rasi —
Tu kiekviena proga
Stiprink jojo dvasią!

EVANGELIJA XXI SEKMADIENIUI PO SEKMINIUI

(ŠV. MATO 18, 23—35)

Anuo metų Jėzus pasakė šitą pri-lyginimą: dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo atsisiskaityti su savo tarnais. Kai jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvedė pas jį vie-nų, kurs buvo jam kaltas dešimtį tūk-santų talentų. Kadangi šis neturėjo iš ko atiduoti, jo valdovas liepė par-duoti jį, jo moterį, vaikus, ir visa ką turėjo, ir mokėti. Tas tarnas parpu-lęs meldė jį sakydamas: atiduok ką esi skolingas. Valdovui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanojo jam sakolą. Bet tas tarnas išėjęs rado vieną savo draugų tarną, kurs buvo jam skolingas šimta denarų, ir nutvėręs smaugė jį, sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugas kniūbėčias meldė jį saky-damas: turėk man kantrybės ir aš visa tau atiduosiu. Jisgi nenorėjo, bet nu-ėjo ir įmėdino jį į kalėjimą, iki ati-duos skola. Kiti jo draugininkai maty-dami kas darėsi, labai nuliūdo, jie atė-jo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį ir jam tarė: Nedoras! tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nee mane meldei; argi tai nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš tavę pasigailėjau? Susirūstinęs jo valdovas padavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą. Taip ir mano dangiškasis tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleis-te savo broliui iš širdies.

Domés! -Lietuviai-Domés!

SESTADIENI S. M. SPALIŲ MĖN. 16 D. B. L. KLUBAS „AUŠRA“ RENGIA, ANTRA IR SU LABAI IDOMIA PROGRAMA, SEIMYNNINI

VAKARA

Kur visiems gerai žinomo, K. Mickevičiaus rašyta ir jam pačiam režisuojant. Gerai prityrusi, „Aušros“ Meno Sekcija suvaidins įdo-mu ir niekam dar nematyto Veikala „Atamanas Blak“. Ir dar prie to! Bus suvaidinta labai juokinga komedija „Daug Triukšmo dėl nieko“. Po vaidinimo dainos ir įvairenyb. Pradžią 8 val. vak. iki 4 val. ryto. Tat kas tik norite praleisti įdomai ir link-mai vakara—eina visi ir visos į „Aušra“ Rua da Mooca 506. (Italu salėje). Grieš puikus Italu Salės Orkestras O. K.

PASTABA: Pakvietimai prašome pasirūpinti iš anksto ku-rie gaunami „Aušros“ patalpeje Rua da Mooca 501. „AIDO“ Re-dakcijoj, ir pas visus narius bei platintojus.

RENGĖJAI.